

Aktywny weekend na lodowisku

SIEDLCE

Dla siedleckich miłośników jazdy na tyżwach weekend peten wrażeń.

18 i 19 lutego jedno z najbar-

dziej rozpoznawalnych zimowych miasteczek zawitało na siedleckie lodowisko Agencji Rozwoju Miasta przy ul. Bolesława Prusa w Siedlcach. Zimowy Narodowy w ten weekend zadbał o wszystkich przybyłych na lodowisko, oferując bezpłatne szkolenia tyżwiar-

stwa od najlepszych.

Pogoda nie przstraszyła mieszkańców Siedlec i okolic i korzystając z ciekawych atrakcji bawili się świetnie.

To był naprawdę fajny i aktywny weekend dla dzieci, młodzieży i dorosłych

ID

Kary nie zapłacą?

SIEDLCE

Czy siedleckie Przedsiębiorstwo Energetyczne zapłaci 1,25 mln zł kary umownej?

Takiej kwoty domaga się WFOŚiGW, z kasy którego pochodziła preferencyjna pożyczka na wykonaną w 2017 roku modernizację 2 z 6 posiadanych przez PE kotłowni węglowych w tzw. technologii ścian szczelnych. W ubiegłym roku PE ponownie zmodyfikowała 2 kotły, które zostały przerobione z węgla na gaz. Okazało się jednak, że stało się to przed upływem 5-letniego czasu trwania projektu. W grudniu 2022 r. upływał czas dostosowania do nowych warunków środowiskowych. Przerobienie dwóch kotłowni na gaz (K4 i K5) gwarantowało zmniejszenie mocy pozostałych kotłowni.

Mimo wielu interwencji, ostatecznie w Ministerstwie Klimatu i Środowiska, fundusz nie odpuszcza i żąda zapłaty. Jak powiedziała prezes przedsiębiorstwa Marzena Komar, spółka pójdzie do sądu administracyjnego i nie zapłaci. Jednocześnie zarzuciła funduszowi, że przez te lata nie reagował na prośby, ponaglenia i skargi kierowane przez spółkę.

Korespondencja z WFOŚiGW trwa od wczesnej wiosny 2021 r. Spółka chciała skrócenia trwałości wcześniejszego projektu.

Nasze pisma pozostawały bez odpowiedzi, a jeżeli już, to nic z nich nie wynikało. Jest dziwne, że prezes funduszu nie chciał się z nami spotkać. Po wielu próbach udało się spotkać w Ministerstwie Klimatu i Środowiska. Wydawało się nam, że

wiceminister tego resortu uznała nasze argumenty. Jednak tylko nam się wydawało, bo 9 stycznia nadeszło z funduszu wezwanie do zapłaty kary umownej. Chcemy rozmawiać, ale nie zgadzamy się ze stanowiskiem funduszu i kary nie zapłacimy. Najwyżej pójdziemy do sądu - zapowiedziała podczas konferencji prezes Marzena Komar.

LK

Biskup Ignacy Świrski - profesor uniwersytetu

24 marca 2018 r. w kościele katedralnym w Siedlcach odbyła się pierwsza publiczna sesja rozpoczęcia procesu beatyfikacyjnego biskupa Ignacego Świrskiego (1885-1968).

Przed objęciem sakry biskupiej w diecezji siedleckiej ks. I. Świrski pracował jako pracownik naukowo-dydaktyczny na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie. Do tworzącego się grona profesorskiego na Wydziale Teologicznym reaktywowanej uczelni dołączył na mocy dekretu Naczelnika Państwa wydanego 18 września 1921 r. Rada Wydziału Teologicznego uchwaliła powołanie ks. dra Ignacego Świrskiego na Katedrę Teologii Moralnej w charakterze profesora nadzwyczajnego od 1 października 1921 r.

Obciążenia dydaktyczne ks. prof. I. Świrskiego na Wydziale Teologicznym USB w latach 1921-1939 obejmowały zajęcia z zakresu kształcenia filozoficznego (logiki, ontologii, etyki, teorii poznania) teologii moralnej oraz psychologii ogólnej. Ks. prof. I. Świrski prowadził wykłady bez notatek, bardzo lubił gestykulować, treści przekazywał w przystępny sposób, przywoływał wiele przykładów, aby wiedzę połączyć z praktyką. Często schodził z katedry, aby przedstawić zabawną scenkę z życia obrazującą omawiane zagadnienie. Podczas egzaminów był wymaga-

jący i rzeczowy, a jednocześnie wyrozumiały. Jeśli egzaminowany nie znał odpowiedzi, zadawał mu dodatkowe pytania. Nikogo ze studentów nie chciał skrzywdzić czy zniechęcić. Potrafił również docenić wkład pracy i wiedzę. Przy okazji egzaminu starał się zorientować w zainteresowaniach studenta, inspirował rozmowy na ten temat i wskazywał dalsze możliwości zdobywania wiedzy w tym kierunku.

Znaczną część czasu pracy ks. prof. I. Świrskiego na uniwersytecie zajmowała działalność organizacyjna. W tajnych wyborach wielokrotnie był wybierany dziekanem Wydziału Teologicznego. W ciągu 18 lat pracy na Uniwersytecie funkcję dziekana pełnił niemal przez 11 lat. Jako dziekan systematycznie uczestniczył w obradach Senatu Uniwersytetu i przez wiele lat był członkiem komisji: statutowej, do spraw nauczania i wychowania, administracyjnej, budżetowej i bibliotecznej. Reprezentował Wydział podczas wielu wydarzeń (m.in. na pogrzebie J. Piłsudskiego) oraz opiniował priorytetowe sprawy Wydziału.

Ks. I. Świrski w Wilnie kontynuował pracę naukową, której efekty pozwoliły mu osiągnąć tytuł profesora zwyczajnego teologii moralnej nadany dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej Ignacego Mościckiego z dnia 14 września 1937 r.

Oprócz pracy dydaktycznej, organizacyjnej i naukowej ks. prof. I. Świrski angażował się w działalność organizacji zrze-

szających członków społeczności akademickiej. W latach trzydziestych był kuratorem Sodalicji Mariańskiej Akademików USB, organizacji prowadzącej działalność samopomocową i charytatywną, zrzeszającej studentów wyróżniających się w nauce. Od 1934 r. był również kuratorem stowarzyszenia kulturalno-akademickiego Polska Akademia Korporacja „Concordia Vilmensis”. Członkowie stowarzyszenia regularnie organizowali konwenty (zebrania), zarówno o charakterze kształceniowym, jak i rozrywkowym. Ks. prof. I. Świrski był również kuratorem stowarzyszenia Bratniej Pomocy Polskiej Młodzieży Akademickiej USB (1938 r.)

Ks. prof. I. Świrski wykazywał bardzo duże zaangażowanie w pracę z młodzieżą i wsparcie studentów. Jego doświadczenia wykorzystywane były w sytuacjach trudnych. Do takich zaliczały się wiec zwoływane przez studentów w marcu 1933 r. w całym kraju, również w Wilnie, przeciwko wprowadzeniu nowej ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich. Ks. I. Świrski znajdował się w gronie profesorów, którzy wyszli prowadzić rozmowy ze studentami zgromadzonymi 13 marca 1933 r. na uniwersyteckim dziedzińcu im. P. Skargi. Pertraktacje przyniosły porozumienie, studenty rozeszli się i podjęli naukę.

Działalność uniwersytecką ks. prof. I. Świrskiego przerwała wojna. W następstwie decy-

Senat USB w Wilnie, 1932 r. Od lewej siedzą: prof. Kazimierz Opoczyński (rektor), prof. Ferdynand Ruszczyc, prof. Ludomir Słendziński, prof. Edward Bekier, prof. Juliusz Rudnicki, NN, ks. prof. Ignacy Świrski, prof. dr Aleksander Januszkiwicz, ks. prof. Aleksander Woycicki, prof. dr Eugeniusz W. Waśkowski. Portrety rektorów od lewej: ks. prof. Czesław Falkowski, prof. Wiktor E. Staniewicz, prof. dr Michał Siedlecki (I rektor), prof. Alfons Parczewski, prof. Władysław Dziewulski.

zji Hitlera i Stalina i następnie układu litewsko-sowieckiego z 10 października 1939 r. nastąpiło przekazanie części polskiego terytorium wraz z Wilnem Litwie. 28 października 1939 r. władze litewskie zajęły Wilno. Już w drugiej połowie listopada usunięto Rektora Uniwersytetu i wyznaczono litewskiego kuratora, który zapowiedział szybką likwidację uczelni. Rektor i profesorowie bezskutecznie zabiegali o zachowanie działalności Uniwersytetu przynajmniej do końca roku

akademickiego. 15 grudnia 1939 r. Litwini zlikwidowali USB. 16 grudnia ks. prof. I. Świrski w kościele akademickim św. św. Jana odprawił uroczyste nabożeństwo z okazji zamknięcia USB. Obecny był senat akademicki z rektorem Stefanem Ehrenkreutzen, wielu studentów i mieszkańców miasta. Po mszy odśpiewano „Boże, coś Polskę”, „Rotę” i „Hymn Narodowy”. Powierzenie Świrskiemu przewodniczenia ceremonii w tak ważnej chwili świadczy o jego dużym autory-

tecie w społeczności akademickiej. Ks. prof. Świrski, podobnie jak inni pracownicy Uniwersytetu, przed świętami Bożego Narodzenia 1939 r. otrzymał nakaz natychmiastowej eksmisji z mieszkania, które zajmował w budynkach uniwersyteckich.

DOROTA WEREDA

Autorka jest nowożytnikiem, profesorem w Instytucie Historii UPH w Siedlcach, członkiem Komisji Historycznej ds. procesu beatyfikacyjnego bp. Ignacego Świrskiego.